

PARAULA I VIDA

Estimar l'Església de Crist

La recent *Visita ad limina* dels bisbes de Catalunya ha estat una bella experiència de comunió amb el Successor de Pere, el Papa Francesc, i els organismes de la Santa Seu que col·laboren amb ell en el govern de l'Església universal. Tenir un llarg diàleg amb el Papa i celebrar l'Eucaristia a les basíliques edificades sobre els sepulcres dels apòstols Pere i Pau, ha significat refermar els lligams d'amor a l'Església i a la humanitat, i alhora renovar el compromís de servir-los com a bisbe, d'enfortir la comunió i la unitat eclesials, i treballar per establir el Regne de Déu.

En els diàlegs amb el Papa i amb els seus col·laboradors de la Cúria se'm va fer més ferma la convicció que vivim temps de nova evangelització, que cal sortir sense cansar-nos a anunciar Jesucrist i a sembrar l'Evangeli de la pau, de l'amor i de la justícia als homes i dones d'avui, els nostres contemporanis. Hi ha problemes i pecats antics i nous, certament, i atacs i desconfiances noves en contra, però també tenim oportunitats noves, i hi ha tantíssim bé en l'Església. Sobretot, no hem d'oblidar que la gràcia de Déu hi actua, i és més forta que el pecat i que el fracàs. No podem escatimar esforços ni excusar-nos en lamentacions paralitzadores. Crist guia i estima la seva Església, que és el seu Cos, i la protegeix i enriqueix constantment amb l'Esperit Sant. La humanitat necessita la fe i l'esperança de Jesús, i hem estat enviats a anunciar, a celebrar i a viure el goig de la fe i l'amor. És una vocació preciosa i no podem defallir.

Ja fa temps que sofrem un constant bombardeig de notícies negatives, que minen la confiança en l'Església i en els seus ministres i institucions. Res no ens ve

de nou. Nostre Senyor ja ens ho va predir. Aprofitem les crítiques i no caiguem en el victimisme; cerquem entendre què hem fet malament, per convertir-nos i intentar esmenar-ho per al present i el futur. Humiliem-nos i fem penitència pels pecats dels cristians, però també combatem amb les armes de la veritat i la misericòrdia. Sant Pau recomana: «*Sigueu pacients en la tribulació... beneïu els qui us persegueixen... no torneu a ningú mal per mal; mireu de fer el bé a tothom... No et deixis vèncer pel mal; al contrari, venç el mal amb el bé*» (Rm 12,12ss).

Perseverem en els compromisos presos i visquem la fe amb agraïment. Per a viure units a Crist, no ens podem distanciar de l'Església, o mantenir-nos fora de la comunitat concreta i real dels creients, per més que costi o que en algun moment només se'n destaquin límits o pecats. Crist és inseparable de l'Església. Ja ho deia Sant Pau VI el 1975 (*Ev. nunt.* n. 16): «Cal recordar això en un moment com l'actual, en què no sense dolor podem trobar persones, que volem jutjar ben intencionades però que en realitat estan desorientades en el seu esperit, les quals van repetint que la seva aspiració és estimar Crist però sense l'Església, escoltar Crist però no l'Església, estar en Crist però al marge de l'Església. L'absurditat d'aquesta dicotomia es mostra amb tota claredat en aquelles paraules de l'Evangeli: «*el qui a vosaltres rebutja, a mi em rebutja*» (Lc 10,16). ¿Com serà possible estimar Crist sense estimar l'Església, essent així que el testimoni més bell donat a favor de Crist és el de Sant Pau: «*Crist va estimar l'Església i es va entregar a la mort per ella*» (Ef 5,25)?».

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Inici de Quaresma, dimecres vinent

La Quaresma és temps de conversió i d'una renovació perfectiva de la vida cristiana. És també temps d'escoltar la Paraula de Déu, de romandre en oració i en la pràctica de les obres de misericòrdia, de perseverar en el dejuni com a signe d'asceti d'allò que és superflu. La Quaresma és, sobretot, un itinerari catecumenal. Els fidels participem en el Misteri de la Mort i de la Resurrecció del Senyor.

Aquest dimecres 2 de març, el Papa, seguint una costum secular, comença la Quaresma a l'antiquíssima basílica de Santa Sabina, a la muntanya de l'Aventí, a Roma. A la nostra Diòcesi, les parròquies celebren les misses amb la benedicció i imposició de les cendres, després de l'evangeli i de l'homília del celebrant.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Tots dos han caigut al pou

Ja ho havia advertit Jesús: «Si un cec acompanya un altre cec, cauran tots dos en un pou.»

Ho acabem de llegir a l'Evangeli de Lluc. Jesús parla llargament a la multitud que el cercava, en un indret pla, un migdia solejat. Com en les grans ocasions, havia passat tota la nit a la muntanya, pregant. Al matí, en baixar, va escollir els dotze apòstols. I arribats al pla, on l'esperava una multitud, Jesús es posa a parlar-los llargament. Els ensenya: qui són benaurats i malaurats, que cal estimar els enemics, no judicar els altres, moltes coses més...

En aquest context, Jesús ha fet aquesta afirmació. És una realitat que, des de l'àmbit fisiològic, tots entenem i podem experimentar.

Com en tantes ocasions, la paràbola li serveix a Jesús per endinsar-nos en l'aspecte moral: la superficialitat, la irresponsabilitat, la lleugeresa... són actituds des de les quals poden esdevenir com a guies cecs dels nostres germans.

Aquesta paràbola esdevé més exigent encara per a qui té responsabilitat de guiar i aconsellar els altres.

A més, Jesús, en el seu ensenyament, ens adverteix que no ens podem cons-

tituir en jutges de ningú i menys des de les nostres limitacions, febleses i defectes. I fa servir una altra imatge: «Com és que veus la brossa a l'ull del teu germà i no t'adones de la biga que hi ha al teu ull?». No estem autoritzats a corregir els altres, si abans no hem fet un seriós examen de la nostra vida i amb humilitat no ens hem esforçat en esmenar-nos. Entendrem que és prioritari posar ordre a la nostra pròpia vida abans de deixar-nos lliscar per la crítica als errors, problemes i dificultats dels altres.

I encara una tercera frase de Jesús: «No hi ha cap arbre bo que doni fruits do-

lents, ni cap arbre dolent que doni fruits bons». Cosa semblant hem llegit en la primera lectura del Llibre de Jesús fill de Sira: «El fruit de l'arbre demostra el bon conreu». El nostre fruit com a persones, com a deixebles de Jesús, serà bo si ens esforcem al màxim per conrear totes aquelles virtuts i dons que Déu ha posat a favor de la nostra vida.

Dimecres comencem la Quaresma. Conreem el nostre cor per donar fruits de vida cristiana que enriqueixin el nostre esperit.

Mn. Ramon Sàrries

PALABRA Y VIDA

Amar a la Iglesia de Cristo

La reciente *Visita ad limina* de los obispos de Cataluña ha sido una bella experiencia de comunión con el Sucesor de Pedro, el Papa Francisco, y los organismos de la Santa Sede que colaboran con él en el gobierno de la Iglesia universal. Tener un largo diálogo con el Papa y celebrar la Eucaristía en las basílicas edificadas sobre los sepulcros de los apóstoles Pedro y Pablo, ha significado afianzar los lazos de amor a la Iglesia y a la humanidad, a la vez que renovar el compromiso de servirlos como obispo, fortalecer la comunión y la unidad eclesiales, y trabajar por establecer el Reino de Dios.

En los diálogos con el Papa y sus colaboradores de la Curia se me hizo más firme la convicción de que vivimos tiempos de nueva evangelización, que hay que salir sin cansarnos a anunciar a Jesucristo y a sembrar el Evangelio de la paz, del amor y de la justicia a los hombres y mujeres de hoy, nuestros contemporáneos. Hay problemas y pecados antiguos y nuevos, ciertamente, y ataques y desconfianzas nuevas en contra, pero también tenemos nuevas oportunidades, y hay tantísimo bien en la Iglesia. Sobre todo, no debemos olvidar que la gracia de Dios actúa, y es más fuerte que el pecado y el fracaso. No podemos escatimar esfuerzos ni excusarnos en lamentaciones paralizadoras. Cristo guía y ama a su Iglesia, que es su Cuerpo, y la protege y enriquece constantemente con el Espíritu Santo. La humanidad necesita la fe y la esperanza de Jesús, y hemos sido enviados a anunciar, celebrar y vivir el gozo de la fe y el amor. Es una vocación preciosa y no podemos desfallecer.

Ya hace tiempo que sufrimos un constante bombardeo de noticias negativas, que minan la confianza en la Iglesia y en sus ministros e instituciones. Nada nos viene de nuevo. Nuestro Señor ya nos lo predijo. Aprovechemos las críticas y no caigamos en el victimismo; busquemos entender lo que hemos hecho mal, para convertirnos e intentar enmendarlo para el presente y el futuro. Humillémonos y hagamos penitencia por los pecados de los cristianos, pero también combatamos con las armas de la verdad y la misericordia. San Pablo recomienda: «*Manteneos firmes en la tribulación... bendecid a los que os persiguen... a nadie devolváis mal por mal; procurad lo bueno ante toda la gente... No te dejes vencer por el mal; antes bien vence al mal con el bien*» (Rm 12,12ss).

Perseveremos en los compromisos tomados y vivamos la fe con agradecimiento. Para vivir unidos a Cristo, no podemos distanciarnos de la Iglesia, o mantenernos fuera de la comunidad concreta y real de los creyentes, por mucho que cueste o que en algún momento sólo se destaquen límites o pecados. Cristo es inseparable de la Iglesia. Ya lo decía San Pablo VI en 1975 (*Ev. nunt.* n. 16): «Es conveniente recordar esto en un momento como el actual, en que no sin dolor podemos encontrar personas, que queremos juzgar bien intencionadas pero que en realidad están desorientadas en su espíritu, las cuales van repitiendo que su aspiración es amar a Cristo pero sin la Iglesia, escuchar a Cristo pero no a la Iglesia, estar en Cristo pero al margen de la Iglesia. Lo absurdo de esta dicotomía se muestra con toda claridad en estas palabras del Evangelio: “*el que a vosotros desecha, a mí me desecha*” (Lc 10,16). ¿Cómo va a ser posible amar a Cristo sin amar a la Iglesia, siendo así que el más hermoso testimonio dado en favor de Cristo es el de San Pablo: “*Cristo amó a la Iglesia y se entregó por ella*” (Ef 5,25)?».

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Els monitors de joves TXt d'Urgell fan una trobada sota el signe del Sínode dels Bisbes

Monitors dels grups TXt d'Urgell van viure una trobada de formació, convivència, pregària i treball per tractar les qüestions que planteja el Sínode els dies 4, 5 i 6 de febrer, al Santuari de la Mare de Déu de Núria.

La trobada del grup d'acompanyants dels grups TXt d'adolescents i joves del nostre bisbat propicià la convivència i l'enfortiment de les relacions entre els participants; també els va obrir a les diverses realitats que tenen en els grups que acompanyen. Els va

donar formació per a créixer i madurar formant comunitat i comunió i van poder gaudir de la pregària i de moments de recolliment per reposar en Ell i posar en comú el regal que cadascú és; de moments d'esbarjo i joc, ben necessaris per descarregar-nos de tot el cansament i les tensions del dia a dia; i de diàleg enriquidor sobre la realitat de la nostra Església. En les conclusions finals, van posar en comú el discerniment i la llum que cadascú té per anar endavant, renovant i caminant cap a una Església Sinodal.

► Mons. Vives visita la comunitat de Refet.

L'Arquebisbe Mons. Joan-Enric Vives va visitar, la tarda del dia 29 de gener, el Santuari de la Mare de Déu de Refet (Seró), per conèixer les darreres millores de l'església i de l'hostatgeria. Anava acompanyat per Mn. David Codina, Secretari general i Cancellier. Va poder parlar amb les dues consagrades que mantenen viu el culte diví al Santuari de Maria,

la religiosa jerònima Gna. M. Trinitat Cabrero, i la que es prepara per a esdevenir per Pasqua membre

de l'Orde de les Verges Consagrades del Bisbat, M. Pilar Abellán. L'Arquebisbe va valorar molt la seva presència servicial i humil però significativa com a senzilla comunitat orant i acollidora. Difonen per internet la lectura i l'amor a la Paraula revelada —aquesta visita s'inscrivía en la Setmana de la Bíblia— i les va animar a perseverar en l'obra bona que Déu va realitzant a través d'elles.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

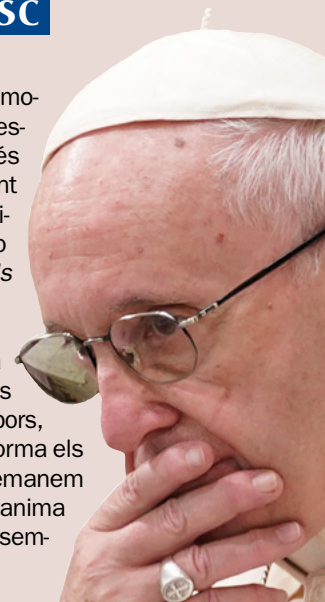
@Pontifex: «El futur només serà pròsper si es reconcilia amb els més febles. Perquè quan es rebutja als pobres, es rebutja la pau.

Tancaments i nacionalismes —ens ensenya la història— porten a conseqüències desastroses» (5 de desembre).

@Pontifex: «Mirem el rostre dels nens. Interpel·len les nostres consciències i ens pregunten: “Quin món volen donar-nos?”. No escapem precipitadament de les cruus imatges dels seus petits cosos sense vida a les platges. Aturem aquest naufragi de civilització!» (5 de desembre).

@Pontifex: «En la vida no falten moments en els quals es té la impressió de trobar-se en un desert. I és precisament allí on es fa present el Senyor, amb paraules de proximitat, compassió i tendresa: “No temis, perquè jo estic amb tu” (Is 41,10)» (5 de desembre).

@Pontifex: «Demaneu la gràcia de creure que amb Déu les coses canvien, que Ell cura les nostres pors, sana les nostres ferides, transforma els llocs àrids en deus d'aigua. Demaneu la gràcia de l'esperança que reanima la fe i reaviva la caritat» (5 de desembre).

Celebració de la festa de la Presentació del Senyor, dia de la Candelera, a la diòcesi d'Urgell

Celebració de la Presentació de Jesús al Temple a la Catedral de Santa Maria d'Urgell

La Festa de la Presentació de Jesús al Temple, coneguda popularment amb el nom de la Candelera, es va celebrar el dimecres 2 de febrer arreu de la diòcesi d'Urgell. A la Catedral de Santa Maria, la missa fou presidida per Mn. Ignasi Navarri, Rector de la Parròquia de Sant Ot, i concelebrada per Mn. Evarist Vigatà, i comptà amb un gran presència de fidels. En aquest dia també se celebra la Jornada de la Vida Consagrada i és la festa patronal dels col·lectius professionals del ram de l'electricitat, que honoren a la Mare de Déu de la Llum, i un bon nombre de religioses i de professionals es van fer presents. També és un dia molt significatiu per al col·lectiu de gent gran, Vida Creixent, que tenen en Sant Simeó i Santa Anna com a referents. El lema per a aquesta Jornada Mundial de la Vida Consagrada és «Caminant junts».

Mn. Ignasi Navarri va iniciar la missa amb la benedicció i l'encesa de les candeles al peu del temple, i va parlar de les festes litúrgiques de Nadal, de l'Epifania i de la Presentació del Senyor com un tríptic litúrgic que té el sentit de comprendre la festa de la Presentació com la de l'encontre de Jesús, acompanyat de Josep i Maria, amb el seu poble, representat pels ancians Simeó i Anna. També va destacar la importància de la Vida Consagrada, que forma part de la vida de l'Església, perquè els consagrats, a través del seu carisma, donen testimoni en el món del missatge de Crist.

Una celebració popular amb molta devoció

La festa de la Candelera, el seu significatiu gest d'encendre una espelma, és la festa de la Presentació del Senyor, i pertany d'alguna manera al cicle de la manifestació del Senyor: llum en la nit del seu Naixement, llum en la seva Epifania, en el seu Baptisme, l'adveniment dels Mags i, finalment, la seva presentació.

És també una de les festes que se segueix amb més devoció a les parròquies d'arreu de la diòcesi, com a la d'Organyà, que podem veure a la imatge. Mn. Jordi Vázquez va beneir les candeles al peu de la nau central i, després, amb els fidels—persones grans i famílies—, van fer la tradicional processó.

Encontre de Directors espirituals, presidida per Mons. Vives

Es els dies 2, 3 i 4 de febrer de 2022 va tenir lloc, de forma telemàtica, el VIII Encontre de Directors espirituals dels Seminaris d'Espanya, també participaren alguns delegats diocesans per al clergat. Foren més de cinquanta participants els qui es van connectar i seguir amb interès les jornades que tenien com a objectiu «**La direcció espiritual: alleujar, cuidar i guarir. Ajuda i prevenció davant els comportaments addictius**». L'encontre va ser presidit per l'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, President de la Comissió per al Clergat i els Seminaris de la CEE, i per Mons. Jesús Vidal, Bisbe auxiliar de Madrid i Vicepresident de la Comissió. Va ser el Bisbe de Zamora i membre de la Comissió per al Clergat i els Seminaris, Mons. Fernando Valera, el qui va aportar el primer dia dues ponències sobre «Acompanyar processos d'addicció», molt descriptives i amb molta matèria experimentada per ell com a Director espiritual que fou del Seminari de Cartagena. L'endemà fou el Rv. Emilio Lavaniegos, Sacerdot operari diocesà i Director de la Residència Mossèn Sol d'Alqueries del Nen Perdut (Castelló) per a ajudar els sacerdots, qui va aportar dues ponències molt treballades sobre «Comprentent les addiccions» i «Acompanyant les addiccions en la direcció espiritual». I el tercer dia tingueren lloc dues intervencions testimonials de «Sexòlics anònims» i «El Cenacle» que van exposar el camí fet i com ajuden en l'acompanyament personal de persones amb addiccions. Sempre amb molt diàleg dels participants al final de cada ponència, es van obrir molts temes implicats en aquests comportaments addictius i com enfrontar-los des de la direcció espiritual i les delegacions diocesanes per al clergat.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

28. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [1Pe 1,3-9 / Sl 110 / Mc 10,17-27]. Sant Rufí, mr.; sant Hilari, papa (sard, 461-468); sant Romà (s. V), abat; sant Serapí, mr.

1. ■ Dimarts [1Pe 1,10-16 / Sl 97 / Mc 10,28-31]. Sant Rossend (Salas, 907 - Celanova, 977), bisbe (benedictí); sant Lleó, mr.; sant Albí (s. VI), bisbe (benedictí); santes Eudòcia i Antonina, mrs.

2. ■ Dimecres de Cendra [Jl 2,12-18 / Sl 50 / 2Co 5,20-6,2 / Mt 6,1-6.16-18]. Sant Lluci, bisbe;

santa Genara, mr.; santa Agnès de Praga o de Bohèmia, rel. franciscana.

3. ■ Dijous [Dt 30,15-20 / Sl 1 / Lc 9,22-25]. Sant Medir, pagès, mr. barceloní; sant Ermenter (o Emeteri) i sant Celdoni (o Celoni), soldats mrs. a Calahorra; santa Màrcia, vg. i mr.

4. ■ Divendres [Is 58,1-9a / Sl 50 / Mt 9,14-15]. Sant Casimir (1458-1484), príncep polonès; sant Lluci I, papa (romà, 253-254) i mr.; sants Nèstor, Eteri, Arcadi, Capitó, bisbes i mrs.

5. ■ Dissabte [Is 58,9b-14 / Sl 85 / Lc 5,27-32]. Mare de Déu d'Àfrica; sant Focas, mr.; sant Joan Josep de la Creu, rel. franciscà; santa Olívia, vg. i mr.; sant Luperç, mr.

6. ■ Diumenge vinent, I de Quaresma (lit. hores: 1a setm.) [Dt 26,4-10 / Sl 90 / Rm 10,8-13 / Lc 4,1-13]. *Sant Feliu de Llobregat*: Sant Oleguer (†1137), bisbe de Barcelona i de la Tarragona reconquerida; sant Virgili, bisbe; santa Coleta Boylet (†1447), vg. reformadora clarissa.

Diumenge VIII de durant l'any (C)

COMENTARI

«L'home bo del tresor de bondat del seu cor en treu bondat»

Moltes vegades ens quedem només en la superfície i jutgem les coses i sobretot les persones per l'aspecte extern però Jesús ens convida a anar al fons del nostre cor, a no aparentar ser bons, sinó a ser-ho de veritat. Per això ens diu: *L'home bo del tresor de bondat que guarda en el cor, en treu fora la bondat*. I posa dos exemples: el qui vol ser guia d'un altre; *si ell és cec*, no podrà fer res més que *guiar l'altre al clot*. Per això abans ha de canviar, ha d'aprendre del mestre; *només un cop format, el deixeble arriba a ser com el seu mestre*. Només quan som bons com Jesús podem guiar els altres per camins de bondat. L'altre exemple és el de la correcció. Sovint veiem molt bé els defectes dels altres, i estem temptats a voler corregir-los. Però Jesús toca molt de peus a terra i diu: *Per què veus l'estella dintre l'ull del teu germà i no t'adones de la biga que tens dintre el teu ull?* Jesús ens vol fer adonar que sovint els nostres defectes són molt més greus que els dels nostres germans amb una diferència tan gran com la que hi ha entre una petita estella i una biga. Per això, la recomanació de Jesús és molt clara: *Treu-te primer la biga del teu ull i llavors t'hi veuràs per a poder treure l'estella de l'ull del teu germà*. És que massa sovint mirem els altres i no ens mirem a nosaltres mateixos. En aquest sentit, la primera lectura ens convida també a mirar-nos a nosaltres, a examinar la nostra vida per a veure què hi ha al nostre interior: *El fruit de l'arbre demostra el bon conreu; així quan l'home doni comptes, es veurà què tenia al cor*. I per això demana al final: *No facis l'elogi de ningú abans que no hagi estat examinat: és llavors que l'home serà posat a prova*. Pau ens recorda que tenim *una existència mortal però que es revestirà d'aquella que és immortal*. Ara, de vegades, no donem fruits prou bons. Però la victòria serà segura: *Déu ens dona la victòria per Jesucrist*. Ara hem d'anar donant fruits de vida cristiana, que el nostre cor, sincerament, estigui ple de bondat.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del primer llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 27,4-7)

Sacsegeu el garbell, i quedarà el rebuig: així serà l'escòria de l'home quan serà examinat. L'obra del terrisser ha de superar la prova del forn: així serà provat l'home en el moment de donar comptes. El fruit de l'arbre demostra el bon conreu: així, quan l'home doni comptes, es veurà què tenia al cor. No facis l'elogi de ningú abans no hagi estat examinat: és llavors que l'home serà posat a prova.

▶ Salm responsorial (91)

R. És bo de lloar-vos, Senyor.

És bo de lloar l'Altíssim, / de cantar al vostre nom, Senyor, / de proclamar al matí el vostre amor / i de nit, la vostra fidelitat. R.

Els justos creixeran com les palmeres, / es faran grans com els cedres del Líban; / plantats a la casa del Senyor, / creixeran als atris del nostre Déu. R.

Encara donaran fruit a la vellesa, / continuaran plens d'ufana i de vigor, / per proclamar que el Senyor és recte, / que la meua Roca no coneix la injustícia. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 15,54-58)

Germans, quan això que es consumeix es revestirà d'allò que ja no es consumeix, quan aquesta existència mortal es revestirà d'aquella que és immortal, es complirà allò que diu l'Escriptura: «La victòria ha engolit la mort. Oh mort, on és la teva victòria? On és l'agulló que t'incitava?» L'agulló que incitava la mort és el pecat, i el vigor del pecat ve de la Llei. Però, donem gràcies a Déu: ell ens dona la victòria per Jesucrist, el nostre Senyor. Per tant, germans meus estimats, manteniu-vos fermes, incommovibles, sobre aquest fonament; prodigueu-vos cada dia en l'obra del Senyor, segurs que, en el Senyor, el vostre treball no serà en va.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Lluc (Lc 6,39-45)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles aquest proverbi: «¿Un cec seria capaç de guiar un altre cec? ¿No caurien tots dos dins un clot? No hi ha cap deixeble més instruït que el mestre; només un cop formats, els deixebles arriben a ser com el seu mestre. ¿Per què, doncs, veus l'estella dintre l'ull del teu germà, i no t'adones de la biga que tens dintre el teu ull? ¿Com li pots dir: "Germà, deixa'm, que et trauré aquesta estella de l'ull", si tu no veus la biga en el teu? Hipòcrita, treu-te primer la biga del teu ull, i llavors t'hi veuràs per poder treure l'estella de l'ull del teu germà. No hi ha cap arbre bo que doni fruits dolents, ni cap arbre dolent que doni fruits bons. Cada arbre es coneix pels seus fruits: ningú no cull figues dels cards ni raïms de les bardisses. L'home bo, del tresor de bondat que guarda en el cor, en treu a fora la bondat; però l'home dolent, del seu tresor de maldat, en treu el mal. Perquè la seva boca parla d'allò que es desborda del seu cor.»

▶ Lectura del libro del Eclesiàstic (Eclo 27,4-7)

Cuando se agita la criba, quedan los desechos; así, cuando la persona habla, se descubren sus defectos. El horno prueba las vasijas del alfarero, y la persona es probada en su conversación. El fruto revela el cultivo del árbol, así la palabra revela el corazón de la persona. No elogies a nadie antes de oírlo hablar, porque ahí es donde se prueba una persona.

▶ Salmo responsorial (91)

R. Es bueno darte gracias, Señor.

Es bueno dar gracias al Señor / y tocar para tu nombre, oh Altísimo; / proclamar por la mañana tu misericordia / y de noche tu fidelidad. R.

El justo crecerá como una palmera, / se alzarà como un cedro del Líbano: / plantado en la casa del Señor, / crecerá en los atrios de nuestro Dios. R.

En la vejez seguirá dando fruto / y estará lozano y frondoso, / para proclamar que el Señor es justo, / mi Roca, en quien no existe la maldad. R.

▶ Lectura de la primera carta del apòstol san Pablo a los Corintios (1Cor 15,54-58)

Hermanos: Cuando esto corruptible se vista de incorruptión, y esto mortal se vista de inmortalidad, entonces se cumplirá la palabra que está escrita: «La muerte ha sido absorbida en la victoria. ¿Dónde está, muerte, tu victoria? ¿Dónde está, muerte, tu aguijón?». El aguijón de la muerte es el pecado, y la fuerza del pecado, la ley. ¡Gracias a Dios, que nos da la victoria por medio de nuestro Señor Jesucristo! De modo que, hermanos míos queridos, manteneos firmes e incommovibles. Entregaos siempre sin reservas a la obra del Señor, convencidos de que vuestro esfuerzo no será vano en el Señor.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 6,39-45)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los discípulos una parábola: «¿Acaso puede un ciego guiar a otro ciego? ¿No está el discípulo sobre su maestro, si bien, cuando termine su aprendizaje, será como su maestro? ¿Por qué te fijas en la mota que tiene tu hermano en el ojo y no reparas en la viga que llevas en el tuyo? ¿Cómo puedes decirle a tu hermano: "Hermano, déjame que te saque la mota del ojo", sin fijarte en la viga que llevas en el tuyo? ¡Hipòcrita! Sácate primero la viga de tu ojo, y entonces verás claro para sacar la mota del ojo de tu hermano. Pues no hay árbol bueno que dé fruto malo, ni árbol malo que dé fruto bueno; por ello, cada árbol se conoce por su fruto; porque no se recogen higos de las zarzas, ni se vendimian racimos de los espinos. El hombre bueno, de la bondad que atesora en su corazón saca el bien, y el que es malo, de la maldad saca el mal; porque de lo que rebosa el corazón habla la boca.»